

gyldigt, hvor de sidder, de skal sidde saa tæt ved Præsten, at de kan høre ham, det er derfor, de er kommet. Det er ikke andet end rimeligt, at der tages Hensyn til de tunghøre, hvis Liv i Forvejen kan være svært nok.

I øvrigt hilser jeg med Glæde, at den utiltalende Udlejning af Kirkernes Stolestader hører op, thi i Kirken skulde dog alle være lige, og det er overmaade grimt at se Folk, der har tilkøbt sig en Nøgle til en Stol, først komme, naar Gudstjenesten er et godt Stykke henne, og dog være paa den sikre Side; altsaa ved at betale Nøglen mener de at have tilkøbt sig Ret til at forstyrre andre Menneskers Andagt.

Med de anførte Ændringer kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Men jeg vilde rigtignok meget ønske det ændret paa disse Punkter.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Mit Standpunkt er det høje Ting bekendt. Det svarer nærmest til det, som det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) gav Udtryk. Jeg kan ikke have noget imod, at Lovforslaget atter overvejes i et Udvalg, ogsaa af Hensyn til den mulig noget ændrede Behandling, det kunde faa i det nuværende Landsting, der omfatter nogle andre Medlemmer end det forrige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dahl: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2017).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Birch: Det foreliggende Lovforslag er paa Vej til at blive et af de Gengangerlovsforslag, som man Aar efter Aar ser paa Folketingets Bord. Vi havde det for i Samlingen 1912—13, og Resultatet af det nedsatte Udvalgs Behandling blev, at der fremkom en enstemmig Indstilling, der var ledsaget af en Betænkning, i hvilken det blev udtalt — med Formandens Tilladelse skal jeg oplæse det, det findes i Rigsdagstidende for 1912—13, Tillæg B. Sp. 1963 —: „Selv om der saaledes indenfor Udvalget har været delte Meninger om, hvor vidt man nu tør gaa, har der imidlertid været Enighed om, at Lovforslagets Vedtagelse med en Række Ændringer, der antagelig kun kan ses som Forbedringer, ikke maa bringes i Fare, og at Forslaget derfor bør vende tilbage fra Udvalget med en enstemmig Indstilling fra dette. Man har derfor sluttelig fra alle Sider resigneret overfor yderligere Ønsker og Tvivl og sluttet sig om en Række Ændringsforslag, der altsaa fremtræder som Udvalgets Forslag“. Til Trods for, at man saaledes fra alle Sider havde resigneret overfor Ønsker, som man maatte have, skete der det, som jeg synes, noget mærkelige, at den nuværende Indenrigsminister i den følgende Samling forelagde et Lovforslag om Butikslukning, i hvilket der var optaget ikke blot det, som Udvalget var blevet enig om, men netop en Række af de Punkter, overfor hvilke man i Udvalget havde resigneret. I Landstinget faldt Behandlingen ud paa den Maade, at Landstinget med et meget stort Stemmeftertal tog Afstand netop fra disse Punkter, der var indførte efter Behandlingen i Folketinget, og at man i Farten yderligere nedsablede en Del af Lovforslagets andre Bestemmelser. Lovforslaget kom fra Landstinget ned til Folketinget og blev her Genstand for en første Behandling, under hvilken det viste sig, at et stort Mindretal hernede holdt paa, at Ministeren burde have sluttet sig til den Opfattelse, der havde givet sig Udtryk i Udvalgsbetænkningen af 1912—13. Lovforslaget kom ikke videre i forrige Samling, men nu ser vi, at Ministeren i Aar forelægger det paa ny med de Tilføjelser, med Hensyn til hvilke en Del af Folketingets Udvalg i sin Tid havde resigneret. Dette forekommer mig noget mærkeligt. Jeg synes, at det kun vilde have været rigtigt at gøre dette, hvis Ministeren havde knyttet sig saa stærkt til disse nye Bestemmelser, at han ikke kunde se bort fra dem. Ministerens for-